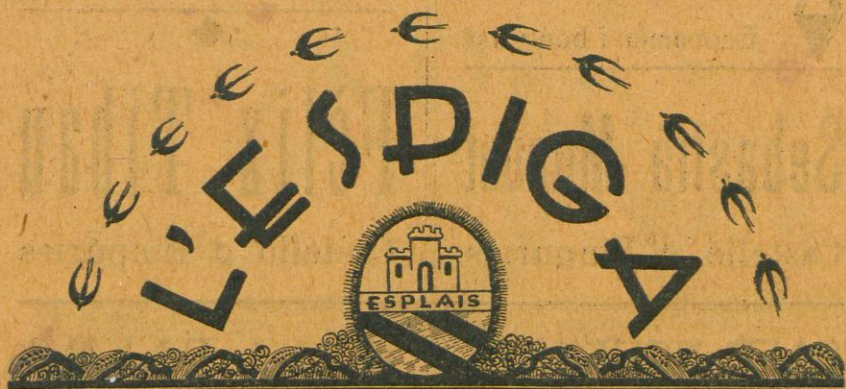

V. J. Vicens
CASTELLÓ D'EMPÚRIES, DIADA DELS REIS DEL 1935

Periòdic quinzenal de cultura, esports, excursionisme

Portantveu de l'entitat "ESPLAIS" de Castelló

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ:

Carrer Prat de la Riba, número 9 — Telèfon, 9

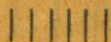
COMPREU A LES CASES AQUÍ ANUNCIADES QUE SEREU MOLT BEN ATEOS I ESTALVIAREU DINERS

MERCERIA

LES MILLORS NOVETATS
ALS PREUS MÉS BAIXOS

Vídua Riera

EXTENS ASSORTIMENT

Castelló d'Empúries

COMPRA - VENDA

d'auserda, palla i tota
mena de forratges

PERE CANET

Castelló d'Empúries

F U S T E R I A

Economia i bon gust

Sebastià Mundet

Castelló d'Empúries

CAFÉ NOVETATS

Els millors licors i aperitius

JOSEP CANET

Castelló d'Empúries

**SASTRERIA i OBJECTES
PER A HOMES**

JOSEP GIRALT

LLIBERTAT, 3 i MACIÀ, 12
CASTELLÓ D'EMPÚRIES

Grans Magatzems de Mobles

CASA JUANDÓ

Elegància-Solidesa-Economia

AVINGUDA REPÚBLICA, 19

F I G U E R E S

COMERÇ de GRANS

Fèlix Tibau

Castelló d'Empúries

LA PALMA

Confiteria i Comestibles

JOAQUIM PUIG ESTEVE

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

PRODUCTES LITURGICS

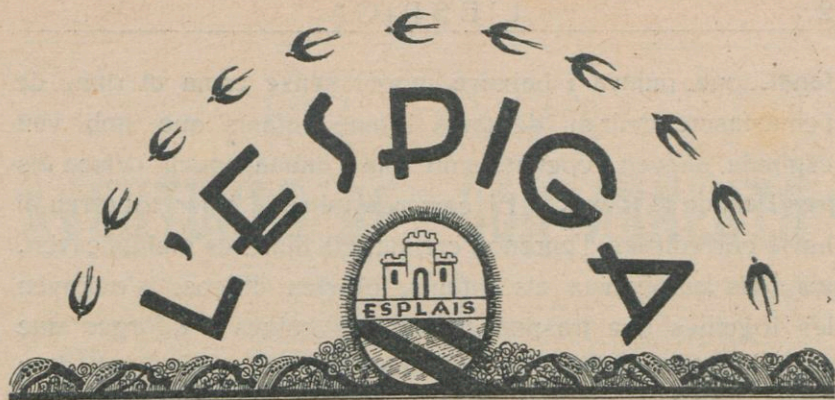
ROURA

• F I G U E R E S •

Maquinària de qualitat

Pizzala i Croy

Lauria, 20-BARCELONA

ANY II

Castelló d'Empúries, Diada dels Reis

N.º 7

PORTANTVEU DELS «ESPLAIS»

ELS SANTOS REIS

DIADA D'INFANTS

Fem camí enrera, amics dels «Esplais», situem-nos per breus moments en els anys de la nostra infantesa, somniem desperts, que dolços són els somnis d'un infant.

Evoquem aquell capvespre serè i estel·lat amb un aire fred de tramuntana, en què adelerats prenfem el fanal, que la mare ens entregava bo i abrigant-nos, tot amoixant-nos tendrament amb aquell somriure de melangia que nosaltres no comprenfem allavors.

Qualsevol remor ens deixondava, un cavall que passés pel carrer ens apareixia el dels Reis que s'havien adelantat, el brugit de l'altre mainada ens esperonava pel temor de que ells hi fossin primer a veure'ls passar.

Quin aldarull, quina cridòria, l'orquestra saludava amb els seus acords els il·lustres visitants. Uns ulls grossos i esvarats s'obrien, les mans tremoloses aguantaven indecises aquell

fanal, que pujava i baixava mogut sense esma al ritme de l'entusiasme delirant de tants i tants infants que amb veu esglaiada anaven repetint, amb tota l'ànima aquell «Visca els tres Reis de l'Orient...». El carrer s'animava i per tot arreu hi havia corredisses, l'enrenou creixia, els llums es multiplicaven, els Reis amoixaven els infants, ploïen dolços, s'oviraven les joguines que traspuaven per les caixes i alforges que seguien als bondadosos personatges, fins que anant d'un carrer a l'altre, els Reis fugien, desapareixien, passant a un altre poble, on altres infants també els esguardaven.

Haviem tornat a casa amb l'imaginació escalfada, l'esperit rebel·lat, l'ànima plena d'emoció; prou se'ns porta a la cambra per a dormir, però la mirada no s'apartava d'aquell balcó, on s'havia de verificar el prodigi, motiu de tota la nostra il·lusió.

¿Què hi trobaríem a l'endemà? ¿Què ens hi deixarien els Reis? ¡Quina nit aquella! Quins somnis més emotius, jo crec que tots els infants aquella nit somniaven desperts i dormien amb els ulls oberts, car encara que el cor dormi l'esperit vigila, i, a l'endemà quina alegria, quins salts, quina emoció, el somni esdevenia realitat, aquell cavall tan desitjat ja el tenia, aquella nina formosa ja la petonejava, aquell auto que havia demanat ja brunzia, fins i tot feia olor de betzina, erem feliços, per res del món hauríem canviat aquell moment. Més ara què?... Solament el record?

No, amics, no és tan sols el record el que em resta d'aquell jorn feliç, hi tenim també la nostra part encara, en la felicitat dels petits, debem fruit en llur alegria, el cor no envelleix mai, l'esperit sempre és jove i més a més és propi dels amics gosar amb els que gosem, fem-nos avui infants, somniem amb ells, oblidem els anys que han passat, evoquem els records d'infantesa, d'un jorn el més feliç, i encara que sigui per uns moments també fruïrem llur felicitat.

DEL PASSAT

AVENTURES DE "DON ARNESTO"

(CONTINUACIÓ)

Hauria estat una greu profanació interrompre els refilats *gorgoritos* d'aquella *garganta privilegiada*; ara, precisament, quan la filarmònica atenció dels altres dotze circumstants, s'aguantava per un fil, abstreta espiritualment per les delicades cadències, amb vertadera unció religiosa. Però tot allò, per el pobre «Don Arnesto», no s'acabava mai. Era la reproducció viva, esplèndida, del suplici de Tàntal, corretgit i augmentat.

Tàntal en mig del seu suplici es trobava com en el cel. ¡«Don Arnesto» si que ja no sabia on era ni com es trobava...! I la *vedette* seguia cantant «se oía volar – la muerte alrededor – sus ojos en mí – llorosos fijó – sonrisa fugaz – su labio plegó!... ¡¡¡Ah!!!»...

Aquest «Ah», no us pensessiu pas que fos un «ah» qualsevol, vulgar, d'estar per casa, no, res d'això. Era un «¡¡¡Ah!!!» d'aquells que es canten amb les mans esteses sobre el pit, mirant les vigues del sostre i girant els ulls en blanc (com el xais quan els acaben de matar) que nuen el cor, i que solien fer aixugar una llàgrima furtiva, dels ulls encandilats de «Doña Mercedes», la «Mamá» del àngel cantor, que cantava. això si, amb tota la bona fe d'aquest món, ajustant-se, en tot, al que resaba la partitura. «largo e sostenuto», en mig del qual, dintre del ventre de «Don Arnesto» de cop va esclatar amb totes les violències la Revolució d'Octubre. El fiblòt de tot un niu d'avespes xanes, que haguessin sortit de l'encoixinat *butacón*, i que tots a l'hora, l'hagessin picat, no li haurien fet fer un rebot tan mefistofèlic al bell mig del saló. L'esglai va ésser general. Va sortir del saló, esmaperdut, atropellant i maltractant les febles i daurades cadires del segle XVI, que cap culpa tenien, si a l'horta hi sobraven bledes. Era tanta la pressa que el portava, que un gerro de porcellana de Sévres, que montat dalt d'un pilanet, presidia el passadís, pacientment, ja feia 22 anys, esperant aquesta ocasió per a fer-se un munt de trossos, va trontollar a dreta i

esquerra sense acabar-se de decidir a fer el salt fatídic. Vers la galeria gòtica envidriada de colors, existeix un despatx propi per a resoldre personalment, els assumptes urgents, amb tota satisfacció. ¡Perdó, Merceditas! ¡Perdó!

L'aplauso ben merescut que s'havia guanyat la xainosa *Merceditas*, un aplauso unànim, clamorós, ple de glòria, va restar esfullat en flor, va morir abans de néixer. ¡Ara vegeu! ¡Quina llàstima! Al mateix vespre, varen fer tornar, a casa de «Don Arnesto», el paraigües que s'havia descuidat darrera la porta de la galeria gòtica.

Jo no sé que redimoni havia agafat, una malura estranya, ja feia temps que es queixava: no era solament el ventre, era l'estòmac, era el pit, que sé jo... Una opressió, un ofec, s'esfixiava, no podia respirar... sols es trobava bé ficat al llit! ¡Allà si que respirava bé!... ¡Allà si que es trobava bé!

S'alçava i altre vegada aquell sofrir, aquell ofec...! Es ficava al llit i ja li havien passat tots aquells mals! ¿Droperia? Ja us he dit que ni de jove ell havia conegut mai aquest mal. Doncs ¿què tindria «Don Arnesto»? Talment semblava d'aquests nacarats i formosos *bibelots* de seda rosada, que ajeguts tanquen els ulls i la boca, i drets, els obren; sols que ell al aixecar-se del llit, obria la boca per a gemegar. ¡Res! Que es moria i no hi havia remei per ell. Feia llàstima, havia perdut l'humor, encara que no la gana. ¡Si fins havia augmentat de pes i tot des de que sofria aquesta malaltia...! Jo el solia acompanyar, consolant-lo amb les paraules que em dictava la nostra bona amistat. En un d'aquests tristos passeigs, vàrem entrar a casa del seu sastre, doncs volia encarregar-li un nou trajo. Prenguem bé la mida, va dir-li al sastre, per què amb aquest que porto, es va equivocar, fent-me l'armilla i el pantaló massa estrets.

El sastre se'l va mirar, i dirigint-me a mi un esguard d'intel·ligència, l'abraça per la cintura, ficant-li les mans per sota l'americana, li va afluir les estretes i agarrotades civelles de l'encotillada armilla i pantaló i... ¡oli en un llum! ¡Cura radical! ¡Allavors si minyons! ¡Allavors si que mantenint-se dret, respirava bé, a plens pulmons! ¡Talment com si es trobés despullat i estés en el seu llit...!

ESPORTIVES

FUTBOL

ESPLAIS, 5 - VERGES, 1

El dia 23 de desembre es desplaçaren al nostre camp els joves esportius de Verges que s'enfrontaren amb un combinat del nostre reserva i primer.

Els jugadors de Verges estaven força espantats, però aguantaren fins a l'últim del partit perquè la derrota no arribés a catàstrofe.

Dels nostres alguns no ens convenceren. Arbitrà per primera vegada En Manuel Puig hi ho feu amb encert.

ESPLAIS, 2 - BANYOLES F. C., 0

Dia 26 de desembre. Com si el públic presentís una bona tarda de futbol, el camp abans de començar ja es trobava ple i oferia un bon aspecte, en les cares de les simpàtiques donzelles i en tots els aficionats del nostre equip s'hi besllumava un no se que d'alegria, tot eren comentaris .. avui es presenta el primer equip complet, avui veurem els nostres jugadors davant d'un potent equip, ja cal que en Buscarons s'emplei a fons, i altres coses per l'estil, i tot d'una sentim el xiulet de l'àrbitre i es feu un silenci sepulcral.

Començà el partit i els nostres comencen a arrollar, els tres mitjos, reparteixen joc a dreta i esquerra, als set minuts de joc en Buscarons dribla i passa a l'extrem dreta, aquest centre una mica llarg i en Gil para la pilota dóna una mirada a la porta i empalma un xut no molt ben col·locat, però degut a l'efecte s'esmunya de les mans del porter i marca el primer gol. Grans aplaudiments i admiració per part del públic.

Centren els banyolins, agafa la pilota en Sunyol passa amb gran seguretat a Giralt aquest llarg a Planas, que recula, dribla, la dóna a Brugués que per entremig dels defenses la posa als peus de Gil i aquest amb rapidesa xuta ras i el porter no l'ha vista, com la major part del públic, i va el segon i últim gol

El Banyoles reacciona, però els nostres backs i porter estan segurs, un magnífic i col·locat xut de l'interior Serra és blocat per Jané; pressionen els forasters, un xut fantàstic d'en Font el retorna

a mig camp amb una clàssica zamorana el nostre porter i així arriben al mig temps de l'encontre.

Entren en terreny de joc dos jugadors del Banyoles que encara no havien actuat i així pensen millorar l'escoré. Però els nostres pressionen tant, que podem dir que tota la segona part dominaren.

El Banyoles demostrà tenir més tècnica, però els nostres més entusiasme i encert en les jugades.

L'àrbitre imparcial i enèrgic en els falls, els equips foren: *Esplais*: Jané; Compte, Moner; Sunyol, Buscarons, Arnau; Augé, Giralt, Gil, Brugués, Planas, *Banyoles*: Bermudez II; Bailina, Bermudez I; Cuffi, Roqué, Amat; Ametller, Serra, Font, Sanchez, Cabrera.

Carta pels Reis

*Què em portaran a mi aquest any?
jo no ho sé pas, però bé voldria
i fins ho espero amb gran afany
quelcom de formós que estimaria.*

*Què vols me diu el cor, esperançat?
Què vols me repeteix altra vegada?
i jo l'hi responc emocionat
com una criatura enjogassada.*

*Vull una nina petítona
de cabel ros i ulls blaus de cel
de cara bella i bufona
i dolça de parla com la mel.*

*No vull res més m'ho diu el cor
¿serán tan bons aquets Sants Reis
a quins no manan dret ni lleis
de fer eix noble i humil favor?*

DEL PRESENT

LA JOVENTUT MANA

El meu anhel és escriure algun article vibrant pel nostre periòdic. Voldria que la meua veu retronys en els cors dels que llegeixin aquest article i que els batecs d'aquests es veiessin impulsats per la mateixa força que en aquests moments empeny el meu. Però m'esglaiia si llegeixo en el passat. Tot va quedant enrera en la Història de la humanitat; Jerusalem passa amb els seus profetes i són temple; Atenes amb les seves arts i els seus herois; Roma amb el seu imperi; els amors s'obliden; les discòrdies s'esmunyeixen. Res està ferm sinó Déu; tot el demés passa i defalleix, com defalleixen i passen les nuvolades que empeny la tramuntana.

Però la nostra obra no ha passat encara; està emplaçada al final de la ruta empresa. I quan l'haurem conquerida no s'esmunyirà al moment d'estrènyer-li les mans; ho serà eterna perquè d'etern sols ho és Déu, però si — ho proclamo ben alt — que fins la convicció de que tindrà de llarga durada, i quan el temps haurà socavat les seves arrels, quan solament restin les cendres del caliu que ara ens abranda, en la memòria de molts se'n servarà encara un grat i bell record.

Un sol sentiment, una sola idea, ens ha de moure a tots en la realització dels nostres actes; si així ho fem, tant en l'alborejar com en les postes de sol, com en el clamor de les tempestes, com en la suau música de les brises llevantines, el nostre ideal surgirà sempre amparat per l'alè de tots aquells que sentin i sapiguen estimar, i ocupant un pla molt més alt que els demés.

Totes les aspiracions d'un poble estan xifrades en una activitat. Ara bé; les activitats són engendrades per un entu-

siasme, per una força de voluntat per arribar a conquerir el que fa temps encaminem els nostres esforços.

A I quan hi ha entusiasme, quan hi ha una força de voluntat gran, tot ens sembla petit, les distàncies més grans s'escursen i els nostres braços abracen i arriben fins allí on ens semblava no arribar mai. *Voler és poder*; aquest és el lema.

I si voleu entusiasme, si voleu activitat on més que dintre la joventut podeu trobar-ho?

En quin lloc podem trobar un ambient més agradable que en la joventut mateixa?

Hi ha algú que es senti capaç de suportar l'embranchida de la joventut?

Hi ha algú que pugui tenir forces per enderrocar l'edifici impulsat; enlairat per la mà ferma del jovent?

No, amics dels «Esplais», no hi ha ningú; i si n'hi hagués un, aquest es veuria obligat a obrir pas a la nostra empremta. Som joves, que vol dir forts. Contra nostre pit i nostre front s'estrellaran les enveges personals i les discòrdies mesquines, la nostra obra seguirà endavant, pesi al que pesi i costi el que costi, i seguirà endavant perquè el que ens proposem assolir és una cosa noble, justa i que tots la sentim en el fons del nostre cor.

Avant, doncs, amics dels «Esplais» no defalliu mai; el front ben alt i la mà al cor; avant sempre; aparteu la malesa que entorpeix la nostra marxa; mireu fit a fit a l'horitzó i entre la boirina que s'hi escampa divisarem ja la nostra meta: és aprop; l'anem conquerint a passes gegantines; i quan l'hauem conquerida totalment, quan serà vertadera realitat, llavors si que tindrem el ferm i cert convenciment, de que **la joventut mana.**

DE L'ESDEVENIDOR

A LA JOVENTUT DELS «ESPLAIS»

Bona ocasió he tingut al presenciar una de les vostres reunions, joves *esplaiistes* i companys meus. Gran ha estat la meua alegria al veure'us aplegats sota un dels més bells ideals, no sols de la nostra terra, sinó més encara, de tot el món.

En aquest ideal deu alçar-se la nostra bandera; no defalliu: sigueu constants: que fent-ho així, assolirem el nostre triomf.

Confieu en els vostres dirigents: mantingueu l'esperit de disciplina, que és el camí únic que agafa tota bona organització. No fometeu la discòrdia que solament us portarà al fracàs. Propagueu el vostre periòdic, no sols materialment, sinó, més encara. Com? Col·laborem.

No vulgueu tampoc que us passi desapercbut ni un llibre de la nostra humil Biblioteca, per ésser el llibre el conreu de l'home perfecte.

Esplaiistes, avant sempre, no menyspreu l'ideal que us guia. Per ressorgiment de la nostra vila i per Catalunya.

KINA-MINA.

LLAPIS ROIG

Kina-Mina. - Mercès per la teua carta tan afectuosa. El teu articlet és molt ben orientat.

Benjamí. - Allò de Mallorca ho guardarem per més endavant. Ens plau més la part original que la copiada.

Jhon. - Arreglat no resultarà tan fètric. El lletrero segon no enganxava amb l'article.

Kanericus. - Feu prosa apolagètica que és molt ben raonada, ja el publicarem.

Soc-jo. - Els versos tenen xispa però no són a mida, compreu un metro. •A l'invencible onze dels «Esplais» anirà en el número vinent.

Ali-Bey-Llorca. - L'article bé el pseudònim massa moruno i llarg. Amb l'últim mot anirà bé.

Sr. R. de Vinçoles d'Oris. - Havem rebut el gir per a les dues subscripcions, ja rebrà els rebuts.

Un fejocista esportiu. - Cal que envieu la vostra tarja d'identitat per a publicar el vostre treball.

NOVES

● Ha mort, a Pont de Molins, el nostre compatrici en Miquel Moner, oncle del Sr. Ecònom, Mossèn Miquel Gou, company nostre i subscriptor de *L'Espiga*. Amb tal motiu li adreçem el nostre més tendre condol.

● El diumenge dia 30, l'Elenc dels «Esplais» es desplaçà a Perelada a representar «El Bruel de Castelló» mereixent unànims aplaudiments del públic, que acullí amb el màxim d'interés l'obra dels nostres companys.

● L'entitat germana nostra «Aires Nous», ha estrenat una formosa cortina-tel·lo pel seu escenari, que dóna a la sala un caient de serietat i bon gust.

● Des de primer d'any és nomenat nou Director del nostre portantveu, el company En Josep Esteve, corresponsal literari de *La Veu de Catalunya*, *La Veu de l'Empordà* i *Vida Parroquial* de Figueres. Felicitem al company i li desitgem molts èxits i una llarga actuació. Ha cessat En Joan Puig Dalmau.

● Per la Junta Municipal del Cens ha estat nomenat President suplent de la Mesa Electoral de la Secció 2.ª de la Vila, nostre volgut fundador i actual Conseller, Mossèn Tomàs Miralpeix.

● Remerciem al Futbol Club de Banyoles que actuà el propassat dia 26, al nostre camp, llur companyerisme i noble actuació, esperant amb daler el dia convingut per o retornar-los-hi la visita.

● Han ingressat membres de la nostra entitat el Srs. Pelai Negre Pastell, President del Sindicat; En Jaume Sayó Casadevall; Eugeni Llovera Carbó; Josep Escuder i Miquel Cortal. A tots els brindem el més tendre companyerisme.

● En el número vinent parlarem del partit amb el Salt; de l'homenatge i sopar de germanor als nostres, fins avui invictes jugadors, i de la magna diada d'infants, el dia dels Reis, amb llur concurs de fanalets repartiment de premis i esplèndida cabalcada.

● Poden ésser visitats els següents pessebres: El dels joves de la F. J. C. a la casa rectoral; el del Col·legi del Carme, Hospital Durant, Hospital Sta. Llúcia, i més a més algun de cases particulars.

ESQUITXOS

▲ Damisel·les castellanines, per què plorareu el dia de la representació de «El Bruel de Castelló» a la sala de «Aires Nous»? Perquè en Saus ho feia tan bé o perquè ell també plorava?

No és estrany que vosaltres llagremeigessu, perquè fins hi havia homes de barba que també ho feien. Es que des de l'escenari es veu tot i els llums fan relluïr les llàgrimes. No us doneu vergonya de tenir un cor tendre i molt sensible, això es una virtut.

▲ A aquelles dues noies que a corre-cuita donaren els últims tocs a la cortina de l'escenari crec que ningú els ha donat encara les mercès. Consti que ho fem avui des d'aquí demanant-los-hi que dispensin.

A les altres que confeccionaren la cortina i demés no solament les hi trameten unes molt encomiàstiques mercès, sinó que també les hi preguem vulguin acceptar el nostre més profund reconeixement, per llur activitat i bona voluntat que tindrem en compte.

▲ Als tramodistes dels «Esplais» els donarem el títol de *Fregolistes* per llur activitat i promptitud en les montacions de l'escena. Més a més per l'interés que tenen en posar les coses al seu lloc i procurar que no es perdi res.

▲ Al públic de Castelló li caldrà ben prompte el títol de *zelador de llurs glòries*. Poques viles com la nostra es pendrien amb tant interés les coses de casa, com ho palesà el dia 23 amb motiu de la representació de l'obra eminentment castellanina que anem comentant. Un públic numerosíssim, selecte, atent i entusiasmata com mai s'havia vist anava aplaudint delirant tots els diferents incidents del drama en el que ultra les costums més típiques de la comtal vila s'hi obirava una plasticitat gran en els personatges.

Poble que estima lo de casa i honora els seus és un poble modèl lic i no pot mai ésser víctima dels seus enemics.

▲ Ens plagué molt veure al nostre camp, el dia 26, aquell estol de membres de la Penya Ràpids que palesaven llur interés per l'esport futbolístic, car l'equip de Banyoles que s'enfrontà amb el nostre tingué la virtut de desvetllar els que dormien el son de l'apatia. Es així com s'acredita un aimant del futbol, acudint allí on es celebra un bon encontre, sigui on sigui

PASSATEMPS

PROBLEMA. — ¿Quins són el números quina suma és 10 i la seva diferència 4?

El pare té 45 anys i el seu fill 13. ¿Quan esdevindrà que el pare tindrà just el triple d'anys del fill?

LOGÓGRIF NUMÉRIC

- 1 2 3 4 5 6 7 8 9 Nom d'un màs
 2 3 4 5 6 7 8 9 Diminutiu
 2 3 4 5 6 7 8 Temps de verb
 2 3 4 5 6 7 Metall
 2 3 4 5 6 Temps de verb
 4 8 6 5 Nom de dona
 5 6 7 Part del temps
 2 3 Temps de verb
 1 Consonant

AFORÍSTIC

Al fill del carnisser

.....

CONVERSA

- ¿Qui és que plora?
 — ¿Que la vols oir?
 — Tots dos l'hem dit.

VAGA DE CONSONANTS

E. .ue .o .u..ui. .e .u; .o .u..ui. .e. .i..u.

ENDEVINALLA

Ajunteu a una part de cos un animal i obtindreu una ciutat espanyola. ¿Quina?

SOLUCIONS AL NÚMERO ANTERIOR

XARADA: Cafetera. — PROBLEMES: 5 dies i $1\frac{1}{2}$, i 7 i 5. — LOGÓGRIF: Gaufredo. — ENDEVINALLA: El forrellac. — AFORÍSTIC: Al caigut dona la mà que després ell t'ajudarà. — FUGA DE VOCALS: Amb tots sies amorós i amb tú rigorós.

HAN ENVIAT SOLUCIONS

AL NÚMERO 5: Pere Buscarons; Pere Amiel; Josep Miquel; Josep Blanch; Joan Casadevall, i Fisoia.

AL NÚMERO 6: Josep Miquel; N. Barraseta, de Girona, i Pere Comas, de Barcelona.

- Per instal·lacions d'aigua, gas i electricitat

VDA. P. MARCH

Waters, lavabos i quartos de bany complets a preus molt econòmics.

F. MACIÀ, 8 · TELEFON 20
CASTELLÓ D'EMPÚRIES

Les millors marques de ràdio son
«EMERSON» i «COLONIAL»

*Ràdio-gramols per a locals públics
5 làmpares des de 290 pessetes
Gran claretat Gust exquisit*

F. Montalat

F. MACIÀ, 4 HOSPITALET

RADIO PHILIPS

REPRESENTACIÓ OFICIAL:

VDA. P. MARCH

◆ Làmpares de tota mena per enllumenat i aparells de Ràdio

F. Macià, 8 - Telèf. 20
Castelló d'Empúries

CINEMA ESPLAIS

Sessions tots els dies festius

Pel·lícules morals

Preus populars

ACUBAT TALLER MECÀNIC

Gonçal Prats

Castelló d'Empúries

ESPA RDENYERIA

Ramon Bataller

Castelló d'Empúries

NO HO OBLIDEU!!

**FERRETERIA
ANDREU SUÑER**

Rambla, 3 i 4-Girona, 25-Telèf. 116

FIGUERES

Es la més important de la comarca

Les millors novetats per a
TARDOR I HIVERN
no dubti que les trobarà als

Magatzems Fortunet

de FIGUERES

Extens assortit en Abrics per a Home i Senyora
TANCAT ELS DIES FESTIUS

EL VI DE QUINA

Portolà

és el més conegut, més
aperitiu i més econòmic

Farmàcia Portolà
FIGUERES

COMESTIBLES i MOLTS ALTRES
OBJECTES ♦ Acreditada casa de

Constantí Fontclara

Castelló d'Empúries

"Els Rossinyols"

de Castelló d'Empúries

Cobla - Orquestra - Orquestrina

PROVEU-BA

Fusteria Mecànica

de

JOSEP GENIS

Bons preus, promptitud i solides

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

DISPONIBLE

DISPÓNIBLE

Tots els que haveu anat rebent aquest periòdic sou pregats
de fer efectiu l'import de la subscripció pel mitjà que
us sigui més avinent.

PREUS DE LA SUBSCRIPCIÓ:

A Castelló: 0'50 ptes. cada mes.-Fora de Castelló: 2 ptes. trimestre
Anuncis a preus molt rebaiats.